

(αὐτῆς) σωζόμενον συνοδικὸν κατάστιχον, συνέστη ἡ Σχολὴ αὕτη διὰ πατριαρχικοῦ καὶ συνοδικοῦ συγγιλιώδους γράμματος ἐπὶ ὠρισμένοις κεφαλαίοις πρὸς τὸν σκοπὸν τῶν συμβαλλομένων καὶ . . . φιλομούσων καὶ φιλογενῶν πρὸς ἐπίδοσιν . . . μαθητῶν. Ἐκ τούτων μὲν δὴ τότε καὶ πρὸς τοιοῦτον σκοπὸν συνέστη αὕτη.³ Ὅμως, δ' οὖν ἤδη τῇ τε ἡμῶν μετριότητι μετὰ τῆς περὶ ἡμᾶς ἱερᾶς ὁμηγύρεως καὶ τοῖς πανεκλάμπροις καὶ περιβλέπτοις προὔχουσι τοῦ ἡμετέρου Γένους καὶ τοῖς πανευγενέσι θεῖον μὲν ζῆλον ἔχουσι, θαυμαστὸν δ' οἶον τὸ φιλόκαλον, φιλόμουσόν τε καὶ φιλογενὲς ἐπιδεικνυμένοις, καὶ κατὰ τὸ εἶκος ἐπιμελῶς διερευνωμένοις, οὐ καλῶς ἔχουσα ἀνεφάνη οὐδὲ κατὰ τὸν σκοπὸν ἡμῶν τε καὶ τῶν ἀοιδίμων ἐκείνων φιλογενῶν. Ἐπὶ πολὺ οὖν περὶ τούτῳ βουλευομένοις καὶ τὰς αἰτίας πολυπραγμονοῦσι, δι' οὓς τὰ τῆς ἡμετέρας ταύτης Σχολῆς χειρὶν ἀείποτε ἔχει, καὶ . . . ἀθλίως ἐπὶ τὸ ταπεινὸν τε καὶ ἀφανέστατον μετὰ χορηγίας καὶ ταῦτα (τῶν προσόδων) ἐξευρεθεισῶν ποτε, τὴν ἐνδεχομένην τοῦ δεινοῦ μηχανησαίμεθα ἴασιν, καὶ ἐπινοήσαμεν, δι' ὧν ἂν πρὸ ὁδοῦ ἡμῶν καὶ κατὰ βούλησιν ἢ τῶν μαθητῶν ἐπίγνωσις γίγνοιτο, οὐδὲν ἄλλο . . . ἐμπαδῶν . . . τῷ τέλει καὶ ἀπ' εὐθείας τῷ κοινῷ πόθῳ ἐναντιούμενον . . . ὅλως ἀνεπιτήδειον, καὶ πάντῃ πρὸς διδασκαλίαν τε λόγου, καὶ συνεχῆ μαθητείαν τοῦ τόπου ἀπρόσφορον . . . , τῶν ἀνωθεν χρόνων διὰ περιστάσεις ἴσως ἀναγκαῖον τὸ πάλαι . . . ὑπαγορευούσης τὴν σχολὴν κείσθαι κεκλήρωται· τοῦτο δὲ ῥᾶπτα κατὰ δῆλον, ἐγένετο δι' ἑτέρου πατριαρχικοῦ καὶ συνοδικοῦ . . . γραφέντος συγγιλιώδους γράμματος, ἐξιστοροῦντος πιστῶς τὰ αἰτία καὶ τὰ αἰτιατὰ τῆς Σχολῆς ταύτης, τὴν ἀναγκαιοτάτην μετὰστασιν αὐτῆς τοῦ λοιποῦ εἰς τὸν (τοῦ) καθ' ἡμᾶς Καταστένου Κουρούτσεσμεν. ὥστε εἶναι αὐτό-